

Petur Martin hitar her upp til minnlugu prædikuna og lesur epistilin. Hans Jacob Joensen, biskupur, sær álvarsamur úr. Mynd. Jens Chr. Vang

Petur Martin Rasmussen, dómpróvstur:

Dundurtalu

Heitti á prestarnir um at taka í egnan barm og vísti millum annað á, at tað funnust prestar, sum noktaðu at gifta skild fólk, men høvdu einki ímóti at gifta ógift, líka mikið hvat tey høvdu "bedrivi" móti gudi og monnum

Ólavsøkuguðstænastan í ár gjørdist minnlig og tað er serliga Petur Martin Rasmussen, dómpróvsti fyri at takka. Hann helt eina prædiku, sum gjørdist minnlig og Petur Martin vísti á, at tað tað ikki snýr seg um jarðiskar bústaðir, so er hann ikki smátøkin. Dómpróvsturin var stutt-sagt framúr.

Vanligur síður undir ólavsøkuguðstænastuni, at prestur plagar at hava nøkur orð til politikk-ararnar. Men Petur Martin dvøldi stutt við hesar og vísti á, at tað var ov takksamt bert at filast á hesar.

Hann tók heldur í egnan barm fyri prestastættina og tilfíkt er óvanligt í Føroyum. Uttan at káva útyvir dunda orðini beisk og beinrakin yvir prestaliðið kirkjufólkin í fullsettu dómkirkjuni.

Fólk hugdu ikki eftir klockkuni og hugsaðu: "Nær man hann fara at enda" Nei, deyðatøgn valdaði og bert títta rødd Petur Martins hoyrdist, bæði tá hann andaði út og tá hann andaði inn.

Hann vísti á boðskapin í evangeliinum, sum hann metti, rætt skilt, at vera niðurbrotandi fyri okkum menniskju, sum vilja liva okkara egna lív eftir okkara egna høvdi. Tí evangelið eigur at vera ringa samvitskan hjá menniskjum. Evangelið boðar hvussu vit eiga at uppføra okkum móti okkara med-menniskjum. Næstakærleikin.

Petur Martin vísti á, at vit áttu at liva lívið, meðan vit áttu tað og skilti eg hann rætt, so skuldu vit liva lívið við øllum teim dundrandi feilum ið hetta inniber og áhaldandi

minna okkum á næstakærleikan. Slíkt fløvaði at

hoyra.

Petur Martin vísti eisini

á hvussu einaraðisharrar og kirkjan gjøgnum søguna høvdu tikið brot úr eini heild í halgu bók, sum passaði í teirra hugaheim og stýrdu eftir hesum.

Hann nam eisini dupl-støðuna hjá føroyskum prestum, sum noktaðu at gifta fólk, sum einaferð høvdu verið sundurlisin. Hetta gjørdur prestar samstundis um teir glaðbeintir giftu ógift. óansæð hvat tey hava bedrivi móti gudi og monnum.

Kanska summi fólk halda, at prædikan hjá Petur Martin hoyrði heima á einum prestakonventi,

einum innanhýsis prestafundi so hørd var hon. Men fyri føroyska kirkjufólkið fløvaði hon. Prædikan vísti á, at prestar eru bert vanlig deyðlig menniskju og at ein reformatión altíð eigur at fara fram í fólkakirkjuni. Kirkjan má fylgja við nútíðini.

Tað var áhugavert at eygleiða teir 18 prestarnar, tá teir fingur breiðsíduna omanyvir seg frá prædikustólinum. Fleiri sótu álvarsligur í stólinum, aðrir kundu ikki sita í frið, og onkur hevði hug at smilast.

Annars var guðstænastan á Ólavsøku hátíðarlig og sangurin ljómaði væl í kirkjuni. Kórið setti sín dóm á. Og tá Ólavsøkdagurin er okkara tjóðdagur so merkti hetta eisini sálmaðalið. Føðlandið og kirkjan var høvudsevnið og tá sungið varð "Boðar tú til allar tjóðir" mundi tekjan farið omanav.

jústinus

Prestaliðið. Mynd: Jens Chr. Vang